

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 15/2015
27.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Р.А., због кривичног дела издавање чека и коришћење платних картица без покрића из члана 228. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. С.М., поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Крагујевцу IXСу 141/14 од 21.08.2014. године, у седници већа одржаној 27.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.А., поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Крагујевцу IX Су 141/14 од 21.08.2014. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу IXСу 141/14 од 21.08.2014. године, одбијена је као неоснована жалба окр. Р.А., изјављена против решења Основног суда у Јагодини ИК 157/13 од 27.03.2014. године, којим је одбијен као неоснован предлог окривљеног да се казна затвора у трајању од три месеца, на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Јагодини К. 7358/10 од 16.08.2012. године, изврши без напуштања просторија у којима окривљени станује.

Бранилац окр. Р.А., адв. С.М. поднео је захтев за заштиту законитости против решења Апелационог суда у Крагујевцу IX Су 141/14 од 21.08.2014. године због повреде закона, са предлогом да се наведено решење „преиначи или укине и врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање“.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.А. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74., члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1. члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона, али у захтеву не опредељује конкретно ни једну од повреда закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ наводи да је побијаним решењем погрешно примењена одредба члана 174е. став 5. Закона о извршењу кривичних санкција, као и да је суд погрешно утврдио чињеницу везану за ранију осуђиваност окривљеног, чиме у суштини оспорава утврђено чињенично стање.

Чињенично стање и повреда одредбе члана 174е. став 5. Закона о извршењу кривичних санкција, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законске разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окр. Р.А. оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.